

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἰτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρξονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

7 Μαΐου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

*ορώσας
Μάρκο
Μπότσαρη*

Ἡ ἀνωτέρω ὑπογραφή τοῦ Μάρκου Μπότσαρη ἐλήφθη ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ ἀριθ. 91 τῆς Ἑστίας εἰς ἐπιτολήν αὐτοῦ. Κατωτέρω δημοσιεύομεν σκιαγράφημα τῆς σφαιρας, ἣτις ἔκρυψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ ἥρωος καὶ ἣτις σώζεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ι. Α. Τυπαλδου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν τὰς ἐπομένους περιέργους πληροφορίες. «Ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἐτραυματίσθη, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἐν Καλιδρόμῃ μάχην διὰ σφαιρας εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀποθανὼν δὲ μετηνέχθη εἰς Μεσολόγγιον, ὅπου ἐτάφη. Ὅτε μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὀστά του μετέτεθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ παρασκευασθὲν μνημεῖον ἐν Μεσολογγίῳ, ἀνεζητήθη καὶ εὐρέθη ἐντὸς τοῦ κρανίου ἡ σφαῖρα, ἣτις παρεδόθη εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Μάρκου Κωνσταντῖνον Μπότσαρην, παρ' ᾧ ἐφυλάσσετο ὡς πολύτιμος ἀνάμνησις. Ἡ σφαῖρα αὕτη θεωροῦνται κοινῶς ὡς ἀλεξητήριον, καὶ ὡς τοιοῦτο ἐντὸς μικροῦ φυλακτηρίου, μετ' ἄλλων ἰερωῶν λειψάνων τὰ ὁποῖα διατηρῶ, ἐκρεμάτω ἐπὶ τοῦ λαίμου τῶν τέκνων τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου. Ὅπως, ἐντὸς τοῦ φυλακτηρίου διεσώθη καὶ μέχρι τῆς σήμερον εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς συζύγου μου (θυγατρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Μπότσαρη).»
Σ. τ. Δ.

[Σκιαγράφημα τῆς σφαιρας τῆς φονεύσεως τὸν Μάρκον Μπότσαρην].

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ

Βίος αὐτοῦ καὶ ἀνακαλύψεις.

[Μετὰφρασις Α. Α. Μ.]

Συνέχεια ἰδί σελ. 277.

Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ Χριστοφόρος Κολόμβος δὲν ἐπίστευεν ὅτι εὕρισκετο εἰς νέαν χώραν. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του ἐνόμιζεν ὅτι προσήγγισεν εἰς τὰς παραλλῆλας τῶν Ἰνδιῶν. Τοῦτο δ' ἐξηγεῖ τὰ ὀνόματα Ἰνδοὶ καὶ Δυτικαὶ Ἰνδῖαι, δι' ὧν ὀνομάζει τοὺς ἐγχωρίους καὶ τὴν χώραν. Ἄλλ' ἡ πλάνη αὕτη οὐδαμῶς μειοῖ τὴν δόξαν του εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἣτις ἐξετελέσθη μετ' ἀνεπίστου ἐπιτυχίας, καὶ τῆς

ὁποίας τὰ ἄπειρα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶχεν ὑποπτεύσει.

Ἐπισκεφθεὶς τὴν νῆσον τοῦ Σαιντ Σαλβατὼρ συνέλεξε δείγματα τῆς χλωρίδος τῆς νήσου καὶ τῶν ζώων. Πρέπει δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τῆς βίας παρέλαβεν εἰρηνικοὺς κατοίκους αὐτῆς θέλων νὰ ἐπιδείξῃ αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἐν τῇ νήσῳ ἐπληροφορήθη διὰ σημείων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὅτι ἐὰν ἔπλεε πρὸς μεσημβρίαν ἤθελε φθάσει εἰς χώραν, ἧς ὁ βασιλεὺς ἦτο κάτοχος πολλῶν χρυσῶν ἀγγείων, καὶ ἐπομένως πολλοῦ πλοῦτου.

Τὴν ἐπαύριον ἀπέπλευσε πρὸς τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, πιστεύων ὅτι θέλει προσορμισθῆ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἣν ἐγίνωσκε, κατὰ τὰς περιγραφὰς τοῦ Μάρκου Πόλου, ὑπὸ τὸ ὄνομα Σιπάγκο, οἱ δὲ ἐγχώριοι τῆς νήσου Σαλβατὼρ συνέπεσε νὰ ὀνομάζωσι τὴν χώραν, ἣν ὑπέδειξαν ὡς χρυσοφόρον, Σιβάο.

Ἡ νέα ἀνακάλυψις του ἦτο πάλιν νῆσος, αὐτὴ ἐκεῖνη, ἣν ἀνεγνώρισε τὸ ἐσπέρας τῆς 4 Ὀκτωβρίου, καὶ ἣτις ἀπεῖχε 5 λεύγας τοῦ Σαιντ Σαλβατὼρ. Τὴν νέαν ταύτην νῆσον ὀνόμασε Κορσεβίω. Τῇ ἐπαύριον κατέλαβεν αὐτήν· ἔτυχε δὲ τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, οἷου ἐν Σαιντ Σαλβατὼρ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνεζήτησε τὴν ἡπειρον δὲν παρέμεινεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν πρὸς δυσμὰς.

Εἰς ἀπόστασιν 9 λευγῶν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἀπήνησε τρίτην νῆσον, τὴν καλουμένην ἐν ταῖς γεωγραφίαις Μεγάλῃν Ἐξοῦμαν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἐκεῖνος ὀνόμασε *Ferardinar*. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τῆς 16 πρὸς τὴν 17 Ὀκτωβρίου τὰ πλοῖα ἔμειναν ἀκίνητα. Τὴν πρωτὰν δὲ περιεκυκλώθησαν ὑπὸ μεγάλων μονοξέλων λέμβων τῶν ἐγχωρίων, οὔτινες οὐδόπως εἰδείκνυσαν ἐχθρικός διαθέσεις. Ἡ περιέργεια μόνη ἔφερεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἄνευ δυσκολίας ἀντήλλαξαν διάφορα προϊόντα τῆς νήσου τῶν καρπῶν, βάμβακα ἀντὶ ὑαλικῶν, σείστρων (ντεφίνων), βελονῶν καὶ πρὸ πάντων σιροπίου τῆς ζακχαρώσεως, ὅπερ τὰ μέγιστα ἤρρεσεν εἰς αὐτοὺς.

Οἱ ἐγχώριοι ἐνταῦθα ἦσαν μᾶλλον πεπολιτισμένοι παρὰ οἱ τῶν δύο προηγουμένων νήσων· διότι κατώκουν ἐντὸς καλυθῶν καθαρῶν, ἐχουσῶν καπνοδόχους· δὲν ἦσαν δ' ἐντελῶς γυμνοὶ ὡς οἱ γείτονές των. Ἡ χώρα ὅμως αὐτῶν δὲν